

GOŃCZY BOŚNIACKI SZORSTKOWŁOSY BARAK

(Bosanski Ostrodlaki Gonič Barak)

Pochodzenie: Bośnia.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 15.01.1973

Użytkowość: Dobry pies gończy, odporny i wytrzymały, obdarzony dźwięcznym głosem, często o głębokim tonie.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne. sekcja 1.2. Średnie psy gończe. Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Rasa ta została zarejestrowana przez FCI 19 czerwca 1965 roku (wzorzec Nr 155) pod nazwą „Pies gończy illiryjski”. W aktualnym wzorcu, poza kilkoma uzupełnieniami i uściśleniami, została zmieniona nazwa rasy na „gończy bośniacki szorstkowłosy - Barak”.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies mocny o długim, kosmatym włosie; głowa długa, średniej szerokości, wyraźne kosmate brwi; spojrzenie poważne, ale radosne. Maść podstawowa żółto-czerwona lub ziemisto-szara z białymi znaczeniami w dolnych partiach kończyn.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Temperament żywy; pies odważny i wytrzymały.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia jest o 10 % większa od wysokości w kłębie.

GŁOWA:

Widziana z profilu - wyraźny guz potyliczny, czoło lekko wypukłe, stop łagodny, grzbiet nosa prosty. Kufa prostokątna, porośnięta obfitymi wąsami i brodą. Widziana z góry - średnio szeroka i zwężająca się w kierunku nosa. Kufa nieco dłuższa od czaszki. Długość głowy wynosi około 20 - 25 cm.

Mózgoczaszka:

Czaszka: łuki brwiowe bardzo wyraźnie zaznaczone. Bruzda czołowa średnio rozwinięta, wyczuwalna przy omacywaniu.

Stop łagodny.

Trzewioczaszka:

Nos szeroki, czarny lub ciemnobrązowy; nozdrza dobrze rozwinięte.

Kufa mocna, długa, głęboka, szersza u nasady, zwężająca się w stronę wierzchołka nosa.

Wargi dość grube, ale dobrze napięte.

Szczęki/uzębienie: zęby mocne, uzębienie kompletne, zgryz nożycowy.

Oczy duże, owalne, brązowe; o inteligentnym i wesołym wyrazie.

Uszy osadzone na średniej wysokości, średniej długości, szerokie, obwisłe, nieco grube, na końcach cieńsze i zaokrąglone.

SZYJA:

Z profilu wyraźnie widoczna linia osadzenia głowy na szyi. Szyja ukośnie noszona. Jej obwód zwiększa się ku przedpiersiu. Muskularna.

Skóra napięta, elastyczna, pokryta gęstym włosom.

TUŁÓW:

Linia górna łagodnie opada w stronę zadu.

Kłqb średnio zaznaczony.

Grzbiet szeroki i masywny.

Okolica łędźwiowa krótka i dobrze umięśniona.

Zad lekko spadzisty, szeroki, zwłaszcza u suk. Kości biodrowe są zaledwie widoczne.

Klatka piersiowa długa, średniej szerokości z lekko zaokrąglonymi żebrami; sięga do łokci. Przedpiersie umiarkowanie szerokie.

Brzuch lekko podciągnięty.

OGON:

Dobrze osadzony, grubszy u nasady, zwężający się ku końcowi, sięga do stawu skokowego lub nieco poniżej. Noszony lekko sierpowato wygięty ku górze. Obficie owłosiony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie widziane od przodu i z boku o prawidłowej postawie.

Lopatki długie, ukośne i masywne.

Ramię długie i masywne.

Łokcie umiarkowanie przylegające do tułowia.

Kąt łopatkowo-ramienny powinien wynosić 90°.

Przedramię pionowe, proste, masywne i mocne.

Nadgarstek mało widoczny.

Śródreżce krótkie, pionowe lub lekko ukośnie ustawione, w stosunku do pionu tworzy kąt do 10°.

Lapy kocie o zwartych palcach, twardych opuszkach, mocnych i dobrze pigmentowanych pazurach.

Kończyny tylne widziane z boku i z tyłu o prawidłowej postawie.
Uda średniej długości, szerokie, muskularne.
Podudzie mocne, długie, ukośnie ustawione, szerokie, muskularne.
Staw skokowy mocny, o prawidłowej postawie.
Śródstopie prostopadłe do podłoża, krótkie i mocne.
Łapy: jak przednie.

RUCH:

Długi i pewny krok.

SKÓRA:

Średniej grubości, elastyczna, napięta, dobrze pigmentowana, porośnięta gęstym włosom.

SZATA:

Włos długi, kosmaty, nastroszony z obfitym podszerstkiem.

Umaszczenie: maść podstawowa może być pszeniczno-żółta, pomarańczowo-żółta, szara lub z czarnym nalotem. Często spotykane są białe znaczenia na głowie (gwiazdka, strzałka), na podgardlu, na spodniej stronie szyi, na przedpiersiu, na klatce piersiowej, na spodnich partiach kończyn i końcu ogona. Umaszczenie może być dwukolorowe i trójkolorowe.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

POWAŻNE WADY:

Głowa zbyt szeroka lub zbyt ciężka.

Zgryz cęgowy.

Niedostateczna pigmentacja oka i widocznych śluzówek.

Uszy pofałdowane lub stojące.

Podgardle słabo wyrażone.

Grzbiet wygarbiony lub łękowaty.

Klatka piersiowa zbyt szeroka lub zbyt wąska.

Delikatny kośćciec.

Słaba muskulatura.

Nieprawidłowa postawa i ukątownienie kończyn.

Łapa zajęcza.

Niedostatecznie zwarte palce; wilcze pazury.

Nieprawidłowe proporcje pomiędzy poszczególnymi partiami ciała.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Nietypowa głowa, wyjątkowo ciężka.

Wierzchołek nosa i widoczne śluzówki z plamami depigmentacji.

Oznaki niedorozwoju uzębienia (braki zębowe) i szczęk.

Oczy zbyt jasne lub różnobarwne.

Beczkwata lub krowia postawa tylnych kończyn.

Ogon zakręcony lub noszony na bok.

Włos zbyt długi, wełnisty, falisty lub kręcony.

Umaszczenie inne niż wymienione we wzorcu, zwłaszcza maść czekoladowa i czarna.

Niedostateczna lub przesadna wysokość w kłębie.

Wyraźna dysproporcja pomiędzy różnymi partiami ciała, a zwłaszcza między wysokością w kłębie a długością tułowia.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.